

Meer lezen over wat de ouders Dicky en Stefanie en oma Patje over de geboorteplechtigheid van Juliet vertellen:

Oma Patje over de geboorteplechtigheid van haar kleindochtertje: *“Ik kende het huisvandeMens en had met mijn zoon en schoondochter gesproken over de mogelijkheid om geboorteplechtigheid te laten verzorgen, zonder aandringen. Ik heb mijn kinderen vrijzinnig opgevoed en hen de humanistische waarden meegegeven maar op zich betekent dat niet dat mijn zoon automatisch de stap zou zetten en zijn partner moest er ook achter staan. Na enige bedenktijd namen ze contact op met het huisvandeMens om een aanvraag te doen.”*

Dicky en Stefanie: *“De geboorte van ons eerste dochtertje ontroerde ons en we voelden veel voor een symbolische benadering van dit nieuwe leven, het liefst gestoeld op humanistische waarden. We opteerden bewust voor een vrijzinnig humanistisch geboortefeest. Het hedendaagse leven gaat zo snel, er zijn georganiseerde stiltemomenten nodig om te vatten wat de veranderingen in ons leven betekenen. Juliet is geboren ten midden van een gemeenschap waarbinnen geen sprake is van doopsel, besnijdenis of God die ons de rituelen voorschrijft in dikke boeken. Vrijzinnig humanisten moeten de antwoorden zelf zoeken. Die zoektocht is moeilijker, uitdagender. Enkel de wetenschap, de filosofie en een bibliotheek aan goede boeken kunnen Juliet op weg helpen. We hopen dan ook dat ze in die sfeer van vrijheid kan opgroeien en dat zij op haar beurt die vrijheid kan bewaren, bewaken en doorgeven.”*

Dicky en Stefanie: *“We verkozen een intieme samenkomst met de familie thuis, in onze vertrouwde omgeving. Op de plechtigheid brachten wij en onze familieleden speeches, begeleid met mooie foto’s en muziek. De bindteksten waren heel mooi opgesteld en werden ook goed gebracht door de consulente van het huisvandeMens. De plechtigheid was een persoonlijk en intiem moment in onze familiekring. Mensen uit de familie die de vrijzinnigheid niet kennen, waren ontroerd en prezen het persoonlijke karakter. We zijn ervan overtuigd dat een plechtigheid als deze voor velen een extra dimensie geeft en een ritueel biedt dat hen nauw betreft bij het gebeuren en dichterbij hun eigen filosofische en ideologische opvattingen brengt.”*

Oma Patje: *“Enkele aanwezigen kwamen uit een katholieke omgeving, met de voor hen vertrouwde kerkelijke rituelen. Ze waren positief verrast omwille van de sereniteit die het geheel had uitgestraald. We denken dat ze dat niet echt hadden verwacht, want ze konden zich wellicht geen ander ritueel voorstellen dan het kerkelijke. Dezelfde reacties heb je ook bij afscheidsplechtigheden. De mensen hebben precies altijd behoefte aan een kerkgebouw of kapel. “Dat heeft iets” zeggen ze dan, maar dan focussen ze zich enkel op de vorm en niet op de inhoud. Omwille van de inhoud kregen ze dan ook duidelijk een andere kijk op de vrijzinnig humanistische plechtigheid.”*

Dicky en Stefanie: *“We zijn blij dat het huisvandeMens er is om de rituelen van leven en dood te begeleiden. Niet geloven betekent niet dat rituelen in het leven niet zouden kunnen. Het huisvandeMens begeleidt op een integere manier de behoefte aan ritualisering en stille momenten. Mensen geloven in de eerste plaats in een God omdat ze in essentie eenzaam zijn. Wanneer ze niet meer geloven, blijft er maar één keuze meer over – een mooiere keuze als je het ons vraagt – het geloven in elkaar. Dat toont de mens kwetsbaar, maar ook moedig in zijn openheid tegenover de andere.”*

Oma Patje: *“Wat mij vooral bijblijft zijn de beloftes door de peter en meter, om het kindje mee te helpen opvoeden in een vrijzinnig humanistische visie, zoals de ouders het ook willen. Dat vormde een mooi, plechtig moment. De ondertekening van de aktes blijft eveneens een tastbare, fijne herinnering. Het was alleszins een fijne ervaring voor mij om voor het eerst een menswaardige, humane en vrijzinnige start te kunnen meebeleven voor mijn kleindochtertje, 't mooiste kleinkind van de wereld...natuurlijk! Met veel dank aan het HVDM en de consulente in het bijzonder.”*